

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

7.2.2007

B6-0042/2007

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarațiilor Consiliului și Comisiei

depusă, în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, de

Ewa Klamt, Mihael Brejc, Carlos Coelho și Alexander Radwan, în numele Grupului PPE-DE

- Martine Roure și Pervenche Berès, în numele grupului PSE
- Sophie in't Veld, Wolf Klinz, Alexander Alvaro, Margarita Starkeviciute și Sarah Ludford, în numele grupului ALDE
- Roberta Angelilli, Roberts Zile și Guntar Krasts, în numele grupului UEN
- Kathalijne Maria Buitenweg, în numele Grupului Verzilor/ALE
- Sylvia-Yvonne Kaufmann și Giusto Catania, în numele grupului GUE/NGL

privind SWIFT, acordul PNR (registrul de nume al pasagerilor) și dialogul transatlantic pe aceste teme

Rezoluția Parlamentului European privind SWIFT, acordul PNR (registru de nume al pasagerilor) și dialogul transatlantic pe aceste teme

Parlamentul European,

- având în vedere declarațiile Consiliului și Comisiei în cadrul dezbaterii din 31 ianuarie 2007, ca urmare a întrebării orale referitoare la SWIFT, precum și a negocierilor pentru un nou acord PNR între UE și SUA,
  - având în vedere răspunsul Băncii Centrale Europene la întrebarea adresată, care a ridicat problema neinformării, de către BCA, a băncilor centrale și, prin urmare, a băncilor naționale cu privire la practica SUA de accesare a datelor referitoare la tranzacțiile financiare generate de SWIFT,
  - având în vedere avizul Grupului de lucru „Articolul 29” cu privire la viitorul acord PNR și al Controlorului european pentru protecția datelor (EDPS) cu privire la rolul BCA în cazul SWIFT,
  - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât utilizarea în comun a datelor și informațiilor este un instrument prețios în cadrul luptei internaționale împotriva terorismului și a criminalității aferente acestuia;
- B. întrucât afacerile în cadrul cărora se realizează operațiuni de ambele părți ale Atlanticului se află prinse la mijloc între cerințele juridice contradictorii ale jurisdicțiilor UE și SUA,
- C. întrucât utilizarea în comun a datelor cu caracter personal trebuie să aibă o bază juridică adecvată, corelată cu reguli și condiții clare și guvernată de o protecție corespunzătoare a vieții private și a libertăților civile ale fiecărui cetățean;
- D. întrucât lupta împotriva terorismului și a criminalității trebuie să aibă o legitimitate democratică adecvată, în sensul că programele de utilizare în comun a datelor trebuie să facă în permanență obiectul controlului parlamentar și jurisdicțional,

Generalități

1. subliniază faptul că în cursul ultimilor ani, o serie de acorduri având la bază cerințe americane și adoptate fără nicio implicare a Parlamentului European, în special acordurile PNR și SWIFT, precum și existența Sistemului american de orientare automată (ATS) au creat o situație de incertitudine juridică cu privire la garanțiile necesare în materie de protecția datelor pentru utilizarea în comun a datelor și transferul acestora între UE și SUA în scopul asigurării siguranței publice și, în special, al combaterii terorismului;
2. reafirmă că soluțiile preconizate până în prezent de Consiliu și Comisie, precum și de

societățile private nu asigură o protecție suficientă a datelor cu caracter personal ale cetățenilor UE (după cum se constată, de asemenea, în scrisoarea dlui Schaar, președintele Grupului de lucru „Articolul 29”, cu privire la noul acord interimar PNR) și că acest lucru ar putea reprezenta o încălcare atât a legislației comunitare, cât și naționale, așa cum se întâmplă în cazul SWIFT (a se vedea avizul Grupului de lucru „Articolul 29” și al EDPS);

3. constată că, în contextul luptei împotriva terorismului, Congresul american a invitat de ceva vreme administrația americană să adopte măsuri mai bine orientate, care să garanteze într-o manieră sporită protecția vieții private și care să se supună unui control parlamentar și judiciar (după cum s-a solicitat atunci când Congresul a aflat de existența programului de ascultare a convorbirilor telefonice ale NSA);
4. confirmă rezervele, împărtășite recent și de Congres, pe care le manifestă față de metoda de profilare și de exploatare a datelor, care constă în acumularea, în mod nediscriminatoriu, a unor cantități din ce în ce mai mari de date cu caracter personal, ca în cazul ATS la care recurge administrația americană;
5. salută faptul că administrația americană a luat act, nu cu mult timp în urmă, de aceste rezerve și că aceasta se va strădui să aducă îmbunătățiri situației, pe baza măsurilor următoare:
  - (a) desemnarea unor persoane responsabile de viața privată și/sau crearea unei agenții independente de protejare a vieții private în cadrul administrației federale, cu sarcina de a realiza evaluări, pe criteriul protecției vieții private, a tuturor inițiativelor care ar putea avea consecințe asupra acesteia;
  - (b) instituirea unui mecanism care să garanteze cetățenilor americani un drept de recurs în cazul utilizării incorecte a datelor lor;
6. consideră, cu toate acestea, că aceste îmbunătățiri sunt insuficiente în ceea ce privește protecția datelor cetățenilor UE prezenți pe teritoriul american și că s-ar impune cu necesitate ca legea din 1974 privind protecția vieții private să poată fi aplicată și cetățenilor UE, pe bază de reciprocitate, pentru ca aceștia să poată avea acces la propriile lor date, cu posibilitatea de a le corecta și de a le modifica, precum și la un mecanism de recurs juridic sau la o autoritate independentă de protecție a datelor;
7. reamintește că astfel de garanții în materie de protecția datelor ar facilita utilizarea în comun a acestora, garantând, în același timp, protecția vieții private, și că asemenea transferuri ar trebui să aibă la bază, indiferent de situație, unul sau mai multe acorduri internaționale similare, din punct de vedere al structurii, cu acordul americano-european privind cooperarea judiciară în materie penală și extrădare, care face în prezent obiectul examinării în cadrul Congresului american;
8. consideră că, în măsura în care astfel de acorduri internaționale se referă la drepturi fundamentale ale cetățenilor, atât ai UE, cât și ai SUA, Parlamentul European și parlamentele naționale ale statelor membre ar trebui să fie pe deplin asociate lucrărilor pe această temă, ca și Congresul american;
9. subliniază că, în materie de protecția datelor, acordurile ar trebui să tindă către atingerea

unui înalt nivel de protecție împotriva riscurilor de abuz și ar trebui să conțină principii obligatorii la nivelul UE cu privire la protecția datelor în scopuri de siguranță (al treilea pilon);

10. subliniază necesitatea adoptării unei decizii cadru referitoare la protecția datelor cu caracter personal în cel de-al treilea pilon; atrage atenția asupra faptului că, în poziția pe care a adoptat-o în unanimitate la 27 septembrie 2006, a solicitat un cadru general și ambițios care să instituie reguli în materie de protecția datelor și care să includă, de asemenea, schimburile de date cu caracter personal realizate cu țările terțe;
11. consideră că se impune definirea, împreună cu SUA, a unui cadru comun de protejare, în contextul parteneriatului special dintre UE și SUA, a garanțiilor necesare în lupta împotriva terorismului, cadru care ar putea, de asemenea, constitui o reglementare a tuturor aspectelor privind libera circulație a persoanelor între UE și SUA;
12. așteaptă ca această strategie de parteneriat transatlantic să facă obiectul unor discuții în cadrul următoarei reuniuni la nivel înalt între UE și SUA, care va avea loc la 30 aprilie 2007 și consideră că, în această perspectivă, este nevoie de o consolidare a contactelor între Parlamentul European și Congresul american; solicită ca:
  - (a) raportorii Parlamentului European să poată asista la o audiere în cadrul Congresului american pe teme de interes comun (acordul între UE și SUA privind cooperarea judiciară în materie penală și extrădare, ATS, SWIFT);;
  - (b) președinții comisiilor competente din cadrul Congresului să fie invitați în perspectiva viitorului dialog transatlantic (Bruxelles-Berlin, la jumătatea lunii aprilie a anului 2007) și, în orice caz, înaintea următoarei reuniuni de primăvară la nivel înalt între UE și SUA;

În ceea ce privește negocierile pe marginea acordului PNR pe termen lung

13. subliniază că, pe lângă elementele care au fost deja adoptate de către Parlament în septembrie, un viitor acord PNR pe termen lung ar trebui să se bazeze pe principiile următoare:
  - (a) un proces decizional bazat pe fapte clare: trebuie realizată o evaluare completă înainte de încheierea unui nou acord; ar trebui examinată problema eficienței acordului prezent (și a celui anterior), precum și problema costurilor și a competitivității companiilor aeriene europene; evaluarea trebuie să abordeze realizarea angajamentelor și problema datelor PNR în ATS;
  - (b) transferurile la nivel de PNR trebuie să se bazeze pe principiul clar de limitare a scopurilor;
  - (c) justificare și proporționalitate: se pare că, din motive de aplicare a legii și de securitate, datele APS sunt, în practică, mai mult decât suficiente; aceste date sunt deja colectate în Europa în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2299/89 al Consiliului, și pot fi, deci, schimbate cu SUA pe baza unui regim comparabil; datele PNR cu

privire la comportament par a fi de utilizare limitată, în măsura în care acestea nu pot fi identificate în absența unei legături cu APIS; justificarea transferului general de date PNR nu este, prin urmare, satisfăcătoare;

- (d) un viitor acord trebuie să se bazeze pe o constatare a caracterului adecvat cu privire la protecția datelor cu caracter personal; din perspectivă europeană, este clar că sunt necesare, în mod urgent, o serie de reguli de protecție a datelor cu caracter personal în al treilea pilon, precum și standarde globale corespunzătoare tuturor categoriilor de date cu caracter personal;
- (e) trebuie realizată cu regularitate o evaluare a adecvării și a eficienței programului în materie de protecție a datelor, evaluare la care să participe Parlamentul European și, dacă este posibil, Congresul american; orice viitor acord trebuie să includă o evaluare anuală; raportul de evaluare trebuie să fie făcut public și prezentat Parlamentului European;
- (f) soluțiile alternative, cum ar fi Autorizațiile electronice de călătorie din cadrul unui Program american de scutire de viză, care să se substituie transferului datelor PNR realizat de către companiile aeriene, trebuie, de asemenea, să respecte standardele comunitare în materie de protecție a datelor;
- (g) condițiile prevăzute în prezent în cadrul angajamentelor americane trebuie să se regăsească în acord și să aibă un caracter obligatoriu din punct de vedere juridic; un viitor acord trebuie să se bazeze pe o legitimitate democratică sporită, cu participarea deplină a Parlamentului European și/sau ratificarea de către parlamentele naționale;
- (h) în orice situație, un viitor acord trebuie să se bazeze pe sistemul „PUSH”, iar sistemul „PULL” nu ar mai trebuie să fie acceptabil, având în vedere faptul că sistemul „PUSH” ar fi trebuit deja să fie introdus în conformitate cu acordul anterior, din momentul în care era aplicabil din punct de vedere tehnic;
- (i) pasagerii ar trebui să fie informați în legătură cu transferul datelor PNR și să aibă acces la datele lor, având posibilitatea de a le corecta și de a le modifica, precum și de a formula un recurs pe baza unui mecanism juridic sau în fața unei autorități independente de protecție a datelor;

În ceea ce privește accesul la datele SWIFT

- 14. își reafirmă preocuparea pentru faptul că, timp de patru ani, SWIFT a permis, pe baza citațiilor, accesul administrației americane la toate datele prelucrate în sistemul său, inclusiv la cele care nu se refereau la cetățeni americani și care nu erau create pe teritoriul american, pe baza deciziei pur comerciale de a proceda la o reproducere sistematică a datelor într-un sistem oglindă instalat în SUA, încălcându-se, astfel, legislația europeană și legislațiile naționale în domeniul protecției datelor;
- 15. consideră extrem de îngrijorător faptul că această situație, contrară CEDO și Cartei drepturilor fundamentale, precum și tratatelor și legislației secundare (Directiva 95/46 și Regulamentul 45/2001) nu a fost încă serios criticată într-o etapă anterioară de către BCE

și de Grupul celor 10 bănci centrale care controlează activitățile SWIFT și că băncile europene și clienții acestora nu au fost decât cu puțin timp în urmă informați de această situație prin articolele apărute în presă;

16. regretă faptul că, după mai multe luni de la apariția acestor probleme, Consiliul nu a adoptat încă nicio poziție în această privință, în condițiile în care problemele respective afectează, în egală măsură, cetățenii, consumatorii și societățile, și că numai șapte din cele 27 de state membre au răspuns la chestionarul adresat de Comisia Europeană în scopul obținerii unor clarificări cu privire la respectarea legislațiilor naționale și comunitare în materie de protecția datelor;
17. împărtășește avizul exprimat de către EDPS cu privire la rolul BCE și o invită pe aceasta:
  - să exploreze, în calitate de organism de supraveghere a SWIFT, soluțiile care să asigure respectarea regulilor în materie de protecția datelor și să garanteze că regulile de confidențialitate nu împiedică transmiterea, în timp util, a informațiilor către autoritățile competente;
  - să exploreze, în calitate de utilizator al SWIFTNet-Fin, soluțiile capabile să asigure, în cadrul operațiilor de plată, respectarea legislației privind protecția datelor și să elaboreze un raport cu privire la măsurile luate până cel târziu în luna aprilie a anului 2007;
  - să garanteze, în calitate de decident politic și în cooperare cu băncile centrale și instituțiile financiare, că sistemele de plată europene, inclusiv viitorul sistem de plată „TARGET 2” sunt pe deplin conforme cu legislația europeană în domeniul protecției datelor;
18. reamintește convingerea sa conform căreia, în condiții clar definite, datele create în contextul tranzacțiilor financiare pot fi utilizate în scopul realizării unor anchete judiciare, iar atât UE, cât și SUA au aplicat recomandarea VII din FATF în legislațiile lor (Regulamentul 1781/2006 și legea privind secretul bancar);
19. reamintește că, începând cu 31 decembrie 2006, instituțiile financiare trebuie, în conformitate cu recomandarea VII din FATF, să colecteze și să conserve anumite date specifice referitoare la viramentele sumei de 1 000 de dolari sau mai mult în Europa (3 000 de dolari în SUA); toate aceste date trebuie comunicate autorităților care le solicită sau puse la dispoziția acestora¹;
20. consideră că UE și SUA sunt aliați esențiali și loiali în lupta împotriva terorismului și că, prin urmare, acest cadru legislativ ar trebui să constituie baza negocierilor pe marginea unui eventual acord internațional, având la bază postulatul conform căruia SWIFT, în calitate de societate belgiană, se supune legislației belgiene și este, prin urmare, responsabilă de procesarea datelor în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE; subliniază că ar rezulta de aici că SWIFT ar trebui să pună capăt practicii sale actuale de a reproduce toate datele referitoare la cetățeni și societăți din UE

---

¹ (A se vedea raportul recent publicat de către FinCEN cu privire la comunicarea datelor referitoare la viramentele electronice transfrontaliere: http://www.fincen.gov/news_release_cross_border.html)

pe site-ul său oglindă american sau să instaleze celălalt site din baza sa de date într-un loc care să nu se afle sub suveranitate americană;

21. atrage atenția asupra faptului că SWIFT furnizează servicii în afara Europei și în SUA și, prin urmare, consideră că orice măsură luată ar trebui să ia în considerare aspectul mondial al serviciilor SWIFT;
22. invită Comisia, care este competentă pentru legislația referitoare la protecția datelor și la sistemele de plată, să analizeze posibilitățile de spionaj economic și comercial pe care le permite concepția actuală a sistemului de plată în sens mai larg, inclusiv și îndeosebi furnizorii de mesagerie, și să elaboreze un raport cu privire la modalitățile de soluționare a acestei probleme;
23. constată că serviciile financiare pot fi scutite de dispozițiile Acordului privind sfera de securitate, conform constatărilor Grupului de lucru „Articolul 29” în avizul său 10/2006; este preocupat de faptul că societățile și sectoarele europene care desfășoară activități în SUA și nu fac obiectul Acordului privind sfera de securitate pot fi în prezent obligate să pună la dispoziția autorităților americane date cu caracter personal, acesta fiind îndeosebi cazul filialelor americane de bănci, companiilor de asigurări, instituțiilor de asigurări sociale și prestatorilor europeni de servicii de telecomunicații; invită Comisia Europeană să studieze urgent această chestiune;

Concluzie

24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Congresului SUA.